

Arrest

nr. 289 430 van 26 mei 2023
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: Op zijn gekozen woonplaats bij
advocaat Peter J.P. LIPS
Louizalaan 523
1050 BRUSSEL

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Eritrese nationaliteit te zijn, op 25 mei 2023 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 20 mei 2023 tot terugdrijving (bijlage 11).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 mei 2023, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 mei 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. CORNELIS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. J.P. LIPS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat RAUX, die loco advocaat VAN ROMPAEY verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker komt op 20 mei 2023 met een vlucht afkomstig uit Addis Abeba, Ethiopië, aan op de nationale luchthaven van Zaventem. Hij wordt tegengehouden aan de grens. Op dezelfde dag beslist de

gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie tot teruggedrijving. Dit is de bestreden beslissing, die is gemotiveerd als volgt:

“Op 20/05/2023 om 15.10 uur, aan de grensdoorlaatpost Luchthaven Zaventem, werd door ondergetekende, [W.S.] 1^e Inspecteur

de heer:

naam [A.] voornaam [A.T.]

geboren op [...] te [...] geslacht (m) Mannelijk

die de volgende nationaliteit heeft Eritrea wonende te [...]

houder van het document doorlaatbewijs Nederland nummer [...]

afgegeven te Addis Abeba op : 24.04.2023

houder van het document Verblijfskaart Nederland nummer [...]

afgegeven te Zwolle op: 08.05.2019

houder van het visum nr. [...] van het type C afgegeven door Nederland

geldig van 27.04.2023 tot 19.05.2023

voor een duur van 7 dagen, met het oog op: speciale omstandigheden

afkomstig uit Addis Abeba met Vlucht ET724, op de hoogte gebracht van het feit dat de toegang tot het grondgebied aan hem wordt geweigerd, krachtens artikel 3, eerste lid van de wet van 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, om de volgende reden(en) :

X (A) Is niet in het bezit van een geldig reisdocument / van geldige reisdocumenten (art. 3, eerste lid 1, 1°/2°)

Reden van de beslissing: Betrokkene is in het bezit van een doorlaatbewijs dat geldig is tot 24 mei 2023 met hierin een visum vanuit Nederland geldig tot 19.05.2023. De nationaliteit van het doorlaatbewijs komt niet overeen met de naam op de visum. In het doorlaatbewijs staan drie streepjes bij nationaliteit. Dit document is enkel erkend voor een terugkeer naar Eritrea. Betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort of geldig reisdocument.

X (C) Is niet in het bezit van een geldig visum of een geldige machtiging tot verblijf (art. 3, eerste lid, 1°/2°)

Reden van de beslissing: Betrokkene is niet in het bezit van een geldig visum. Betrokkene zijn visum was geldig tot en met 19.05.2023.”

2. Betreffende de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid

2.1. Er is voldaan aan de verplichting die voortvloeit uit artikel 43, § 1, eerste lid van het PR RvV. Verzoeker wijst er immers terecht op dat hij van zijn vrijheid is beroofd met het oog op de gedwongen tenuitvoerlegging van de beslissing tot teruggedrijving die op elk ogenblik kan plaatsvinden en heeft dus de feiten uiteengezet die de indiening van de vordering bij uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen. Verweerder deelt ook mee dat een teruggedrijving reeds is voorzien op 27 mei 2023. Verweerder betwist het hoogdringende karakter van de vordering niet. Er moet aldus worden aangenomen dat is voldaan aan de eerste cumulatieve voorwaarde van de hoogdringendheid van de vordering.

2.2. Verder volgt uit artikel 39/82, § 2, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) dat slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van een bestuurshandeling kan worden besloten indien er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

2.3. Onder “*middel*” wordt begrepen de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop die rechtsregel door de bestreden beslissing wordt geschonden (RvS 17 december 2004, nr. 138.590; RvS 4 mei 2004, nr. 130.972; RvS 1 oktober 2006, nr. 135.618).

Opdat een middel ernstig zou zijn, volstaat het dat het op het eerste gezicht, en gelet op de toedracht van de zaak, ontvankelijk en gegrond zou kunnen worden verklaard en derhalve kan leiden tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

De Raad doet overeenkomstig artikel 39/82, § 4, vierde lid van de Vreemdelingenwet een zorgvuldig en nauwgezet onderzoek van alle bewijsstukken die hem worden voorgelegd, en inzonderheid die welke van dien aard zijn dat daaruit blijkt dat er redenen zijn om te geloven dat de uitvoering van de bestreden beslissing verzoeker zou blootstellen aan het risico te worden onderworpen aan de schending van de grondrechten van de mens ten aanzien waarvan geen afwijking mogelijk is uit hoofde van artikel 15, tweede lid van het EVRM.

2.4. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van, onder meer, het zorgvuldigheidsbeginsel juncto artikel 3, eerste lid, 1° en 2° van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker betoogt dat hij internationale bescherming geniet in Nederland en dat hij op deze grond verblijfsgerechtigd is in dit land. Hij wijst op zijn Nederlandse verblijfstitel, geldig tot 16 juli 2024. Deze bevat de vermelding 'ASIEL' en maakt er nog melding van dat verzoeker de Eritrese nationaliteit heeft en sinds 16 juli 2014 verblijfsrecht heeft in Nederland. Hij geeft aan dat verweerder geen gegronde bezwaren heeft tegen zijn reizen en hij hiervoor de nodige toestemming heeft van de Nederlandse autoriteiten. Hij stelt niet te kunnen worden verplicht terug te keren naar Addis Abeba en gerechtigd te zijn op een doorreis naar Nederland.

2.5. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de overheid de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de administratie bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

De bestreden beslissing steunt op artikel 3, eerste lid, 1° en 2° van de Vreemdelingenwet, dat luidt als volgt:

“Behoudens de in een internationaal verdrag of in de wet bepaalde afwijkingen, kan de toegang worden geweigerd aan de vreemdeling die zich in een van de volgende gevallen bevindt :

1° wanneer hij aangetroffen wordt in de luchthaventransitzone zonder in het bezit te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten;

2° wanneer hij het Rijk poogt binnen te komen zonder in het bezit te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten;”.

Artikel 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt:

“Wordt toegelaten het Rijk binnen te komen de vreemdeling die houder is :

1° hetzij van de documenten die vereist zijn krachtens een internationaal verdrag, een wet of een koninklijk besluit;

2° hetzij van een geldig paspoort of van een daarmee gelijkgestelde reistitel, voorzien van een visum of van een visumverklaring, geldig voor België, aangebracht door een Belgische diplomatieke of consulaire vertegenwoordiger of door een diplomatieke of consulaire vertegenwoordiger van een Staat die partij is bij een internationale overeenkomst betreffende de overschrijding van de buitengrenzen, die België bindt.

De Minister of zijn gemachtigde kan een vreemdeling die geen enkele van de in het voorgaande lid bepaalde documenten bezit, toestaan België binnen te komen, zulks op grond van bij koninklijk besluit vastgestelde regelen.”

Uit de stukken van het administratief dossier, meer bepaald het grenscontroleverslag van de politiediensten, blijkt dat verzoeker zich op 20 mei 2023 aanbood bij de grenscontrole komende van een vlucht uit Addis Abeba, Ethiopië. Hij legde de volgende documenten op zijn naam voor:

- Een door de Nederlandse ambassade in Addis Abeba op 24 april 2023 afgeleverd reisdocument ('*laissez-passer*') geldig tot 24 mei 2023. Zoals gesteld in de bestreden beslissing werden op dit document, wat de nationaliteit betreft, drie streepjes gezet. Dit doorlaatbewijs is voorzien van een door Nederland afgeleverd Schengenvisum (visum type C) geldig van 27 april 2023 tot 19 mei 2023.
- Een Nederlandse verblijfstitel geldig tot 16 juli 2024. Deze bevat, zoals verzoeker correct stelt, de vermelding 'ASIEL' en maakt er inderdaad ook melding van dat verzoeker de Eritrese nationaliteit heeft en sinds 16 juli 2014 verblijfsrecht heeft in Nederland.

Verweerder oordeelt in de bestreden beslissing in eerste instantie dat verzoeker niet in het bezit is van een geldig paspoort of van een geldig reisdocument. Hij weigert het door de Nederlandse autoriteiten afgeleverde reisdocument ('*laissez-passer*' of 'doorlaatbewijs') als geldig reisdocument te aanvaarden, ondanks dat het niet is betwist dat dit document geldig is tot 24 mei 2023.

Allereerst wordt gemotiveerd dat "[d]e nationaliteit van het doorlaatbewijs [...] niet overeen komt met de naam op de visum". Vervolgens wordt vastgesteld dat "[i]n het doorlaatbewijs [...] drie streepjes [staan] bij nationaliteit" en dat "[d]it document [...] enkel [is] erkend voor een terugkeer naar Eritrea".

In het verslag van de grenspolitie zoals vervat in het administratief dossier staat te lezen: "*Betrokkene reist alleen en spreekt een klein beetje Nederlands. Hij is in het bezit van een Nederlandse laissez-passer met hierin een Nederlands visum geldig tot op datum van 19/05, gisteren dus. Hij toont ons ook nog een geldige Nederlandse verblijfskaart doch hierop staat vermeld dat betrokkene de Eritreese nationaliteit zou hebben. In de laissez-passer staan drie streepjes bij "nationaliteit" dus deze gegevens komen niet overeen. Mogelijks werd hiervoor dus een visum afgeleverd maar is deze niet meer geldig.*"

Het is de Raad volstrekt onduidelijk wat wordt bedoeld met het motief dat "[d]e nationaliteit van het doorlaatbewijs [...] niet overeen komt met de naam op de visum". Op de zitting slaagt verweerder er ook niet in om in dit verband enige verhelderende toelichting te geven. Gelet op het verslag van de grenspolitie lijkt het er eerder op dat de politiediensten erover vielen dat op het recent door Nederland afgeleverde doorlaatbewijs, wat de nationaliteit betreft, drie streepjes zijn gezet, terwijl de Nederlandse verblijfstitel van verzoeker vermeldt dat hij de Eritrese nationaliteit heeft. Rekening houdend met het gegeven dat de Nederlandse verblijfstitel van verzoeker eveneens vermeldt dat hij verblijfsrecht geniet in het kader van '*asiel*' of internationale bescherming, acht de Raad het evenwel niet geheel onlogisch, en alleszins niet verdacht, dat op het Nederlandse doorlaatbewijs de nationaliteit niet is ingevuld. Al zeker kan hieruit niet blijken dat er sprake is van gegevens die niet "*overeenstemmen*" of van gegevens die van aard zijn afbreuk te kunnen doen aan de geldigheid van het door Nederland afgegeven doorlaatbewijs, waarvan de geldigheidsduur op het ogenblik van de bestreden beslissing – zo wordt andermaal benadrukt – nog niet was verstreken.

De motivering dat het door Nederland afgeleverde reisdocument of doorlaatbewijs "*enkel [is] erkend voor een terugreis naar Eritrea*" houdt evenmin steek. Dit document vermeldt geldig te zijn voor één of meerdere reizen naar "*alle landen*". De voorliggende gegevens wijzen er verder overduidelijk op dat dit reisdocument recent door de Nederlandse ambassade in Addis Abeba werd afgeleverd aan verzoeker net om hem in staat te stellen terug te reizen naar Nederland waar hij verblijfsgerechtigd is, in het bijzonder ook gelet op het hierin opgenomen Schengenvisum en de vermelding dat verzoeker dit reisdocument voor 8 juni 2023 dient in te leveren bij de "*gemeente*".

In zoverre verweerder in een tweede motief van de bestreden beslissing verder stelt dat verzoeker niet in het bezit is van een geldig visum of van een geldige machtiging tot verblijf en dit nu het door Nederland afgeleverde Schengenvisum slechts geldig was tot 19 mei 2023, moet worden vastgesteld dat verzoeker ook in het bezit is van zijn nog steeds geldige Nederlandse verblijfstitel dat als visumvervangend document kan gelden en hem minstens toelaat door te reizen naar Nederland (zie artikel 6 van de Verordening (EU) 2016/399 van het Europees Parlement en de Raad van 9 maart 2016 betreffende een Uniecode voor de overschrijding van de grenzen door personen (Schengengrenscore)), zodat evenmin blijkt dat dit motief de bestreden beslissing kan dragen.

Er blijkt *prima facie* dan ook niet dat verweerder op grond van een zorgvuldige feitenvinding heeft beslist dat verzoeker niet in bezit is van de vereiste binnenkomstdocumenten en dat hij om deze reden dient te worden teruggedreven. Het verweer in de nota met opmerkingen lijkt geen afbreuk te kunnen doen aan de gedane vaststellingen.

Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel wordt *prima facie* aangetoond.

Het enig middel is, in de aangegeven mate, ernstig. Aan de tweede cumulatieve voorwaarde is voldaan.

2.6. Gelet op het ernstig bevinden van het middel dient te worden aangenomen dat, in de huidige stand van zaken, is voldaan aan de voorwaarde van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel, zodat ook de derde cumulatieve voorwaarde is vervuld. Er dient in dit verband ook te worden benadrukt dat de Raad de vereiste dat een moeilijk te herstellen ernstig nadeel moet worden aangetoond niet op een overdreven restrictieve of formalistische wijze mag interpreteren aangezien dit tot gevolg zou kunnen hebben dat aan de rechtsonderhorigen een effectief rechtsmiddel wordt ontzegd in de gevallen waar zij een verdedigbare grief hebben.

2.7. Aangezien is voldaan aan de drie cumulatieve voorwaarden, dient de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid te worden bevolen.

3. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, §5, derde en vierde lid van de Vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden getroffen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 20 mei 2023 tot teruggedrijving wordt bevolen.

Artikel 2

Dit arrest is uitvoerbaar bij voorraad.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig mei tweeduizend drieëntwintig door:

mevr. I. CORNELIS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. M. HEIRBAUT,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. HEIRBAUT

I. CORNELIS